

Kevätö ilmassa

Raisionjokilaakson
luonnonsuojeluyhdistys ry:n
Jäsenlehti
1/2008

Raisiossa 18.2.2008

Raisonjokilaakson luonnonsuojeluyhdistys ry

Sähköpostiosoite
raisonjoki@lsy.inet.fi

Kotisivu

<http://personal.inet.fi/yhdistys/raisonjoki>

Hallitus 2008

Puheenjohtaja

Jan Hietanen
Huhkontie 4, 21280 Raisio
439 8779, 040 716 5129
jan.hietanen@dnainternet.net

Muut jäsenet

Varapuheenjohtaja
Tuula Terä

Rypsikuja 4, 21200 Raisio
438 7234, 0500 808 329
tuula.tera@pp.sak.fi

Taloudenhoitaja, luontopolut
Kari Loikas

Polusmäentie 31, 21260 Raisio
438 3061, 040 532 0026
kari.loikas@utu.fi

Sihteerit, www-sivut, tiedotus
Eeva Ennola

Pasantie 14, 21280 Raisio
438 3560, 050 443 0353
eeva@tintti.net

Marja Hietala
Kerttulantie 40, 21200 Raisio
050 520 1822
mhietala@suomi24.fi

Kauko Häkkilä
Syrjätie 14, 21220 Raisio
438 6526
kauko.hakkila@luukku.com

Salme Kangassalo
Kirkkoväartinkuja 7 as 34
21200 Raisio
045 1329028
salme.kangassalo@raisio.fi

Aila Korhonen
Hallantie 42, 21200 Raisio
438 1075, 044 381 0754
aila.korhonen@luukku.com

Kari Laine
Alatie 1, 21200 Raisio
438 7530, 040 587 7647
kari.laine@noviter.com

Helena Lehtonen
Uudentorpankatu 2 C 8, 21260 Raisio
438 6647, 040 551 5877
helena.lehtonen@raisio.fi

Hanna Loikas
Polusmäentie 31, 21260 Raisio
438 3061

Tuula Lundén
438 2313

Pekka Tuomola
Lautamiehenkatu 10 AS 37, 21200
Raisio
433 1819, 044 263 7317
tuomola.pekka@dnainternet.net

Varajäsenet

Eino Koivikko
Sorolaisenkatu 10, 21200 Raisio
438 1857, 431 0620, 0400 953 300

Juho Lundén
050 591 3239
juho.lunden@luukku.com

Unho Rokka
Kunnaankatu 17 as 34, 21200 Raisio
438 9466, 0400 573 847

Pääkirjoitus

Talvi joka ei tullutkaan

Jan Hietanen

Pari kertaa talvi on yrittänyt tulla mutta nyt tätä kirjoitettaessa helmikuun puolivälissä näyttää siltä että tänä vuonna ei talvea täällä etelässä ole. Onkohan tämä vain normaalia tilastollista vaihtelua vai onko kysymyksessä pysyvä ilmaston lämpeneminen?

Aika näyttää.

Lsy:n tämän vuoden tapahtumakalenteri on pääosin jo lyöty lukkoon ja tapahtumien järjestelyt ovat käynnissä. Suurin osa tapahtumista ovat tuttuja jo aikaisemmilta vuosilta mutta mukaan mahtuu jotain uuttakin.

Pöllöretki, tiirailuillat, Friisilän pihatapahtumat, pönttötalkoot, kevätretki, yölaulajaretki ja ketotalkoot ovat monelle tuttuja jo vuosien takaa. Uutena tai lähes uutena tapahtumana järjestetään ainakin lintuesitelmä muuttolinnuista, luontopolkukalkoot, lasten lintupäivä, lepakkoretki ja sieniretki. Myös luonnonkukkien päivän kasviretki järjestetään kesäkuussa parin vuoden tauon jälkeen.

Liittyen valtakunnalliseen vihervuosi 2008-teemaan Raision kaupungin viheryksikkö on mukana Friisilän pihatapahtumassa, ketotalkoissa ja luonnonkukkien päivän retkellä.

Lsy:n toimintaa pyörittää pieni ja innokas joukko luonnon ystäviä.

Tapahtumien lisäksi toimintaan kuuluu luontopolkujen hoitoa, kokousten pitoa, stipendien jakoa, kaavoitusten seurantaa, siivoustalkoita ym.ym.

Toimintaa järjestetään jäseniä ja yleisöä varten joten palaute on aina tervetullutta ja jos haluat itsellesi mukavaa ajankulua niin tervetuloa tiimiin mukaan.

kevätterveisin

Jan

Tuore puheenjohtaja lintuja tiirailemassa.

Kuva: Kari Loikas.

LSY hoitaa luontopolkuja

Jan Hietanen (Kuva: Kari Loikas)

Luonnonsuojeluyhdistys on jo usean vuoden ajan hoitanut yhteistyössä Raision kaupungin liikuntapalvelujen kanssa Kerttulan luontopolkua ja Raisionlahden ympäri kulkevaa Uikkupolkua. Luontopolkujen hoitosopimus on erittäin tärkeä yhdistyksen taloudelle, ilman sitä toimintaa ei voitaisi nykyisessä laajuudessa järjestää.

Hoitosopimuksia kummankin polun osalta on uudistettu tälle vuodelle. Kerttulan polun viitoituksen hoito kuuluu nyt meille, aikaisemmin siitä piti vain raportoida kaupungille. Kaikki materiaali saadaan kaupungilta.

Luontopolkujen ylläpitoon kuuluu mm:

- polun, lintutornin ja lähiympäristön siivous
- uikkupolun roskisten tyhjennys
- tekstitalujen uusiminen tarvittaessa
- polun merkkauksesta huolehtiminen
- polun raivaus niin että kulkukelpoisuus säilyy (Kerttula)
- ilmoittaa kaupungille pitkospuihin, taulutelineisiin, siltoihin ym isompiin rakenteisiin ilmaantuvat korjaustarpeet

Käytännössä polkuja hoidetaan niin että kesäaikana polut kierretään roskapussin kanssa vähintään parin viikon välein ja talviaikana kerran kuukaudessa. Vuoden alussa kysellään vapaaehtoisia ja laaditaan vuorolistat jonka mukaan kierrokset tehdään. Luontopolkuvihkoon tehdään merkintä kierroksista ja havaituista puutteista.

Keväällä järjestetään Uikkupolulla talkoot jolloin talven aikana kertyneet roskat kerätään pois. Myös opastaulut pestään ja tarvittaessa uusitaan.

Jos havaitset ilkeävaltaa tai muuta ilmoiteltavaa kun polkuja kiertelet niin ilmoita siitä meille. Yhdistyksen hallituksen yhteyshenkilönä polkuasioissa on Kari Loikas.

Tule mukaan hoitamaan polkuja, palkkioksi saat raitista ilmaa ja hyvän mielen.

Uikkupolun hoitotalkoot järjestetään 10.4. klo 18.00. Kokoon-tuminen lintutornin parkkipaikalla. TERVETULOA!

Lapsuudenmuistoja Raisionlahdelta

Aila Korhonen (Kuva: Kari Loikas)

40-50-luvun vaihteessa olin 5-6 vuotias. Muistan kauniin kesäpäivän ja souturetken Raisionlahdella. Isä souti, äiti ja veli olivat veneessä ja minä olin vedessä. Pidin kiinni veneen perässä olevasta renkaasta ja polskuttelin vedessä. Vesi oli kirkasta ja lämmintä. Lahdella kukkivat valkoiset kukat. Muistikuvassani ne olivat lumpeita.

Lahdenpohjukassa emme käyneet uimassa koska ranta oli pehmeä ja savinen. Kun olin vähän vanhempi kävin tyttökavereiden kanssa uimassa Karjarannassa. Ranta oli nykyisen Nesteensillan oikealla puolella Raision keskustasta päin tultaessa. Siltaa ei silloin ollut. Ei ollut Nesteentietä, ei rautatietä. Raisiolahti oli avoin, ei ollut pengerryksiä.

Tämä ikävä asia kuuluu myös lapsuudenmuistoihini: Näin Raisiolahden rannat paksun rasvan ja öljyn peitossa. Ja se haju oli kuvottava. Tänä päivänä tämä olisi ympäristökatastrofi mutta silloin sitä hiljaisesti kauhisteltiin. Meitä lapsia kiellettiin sinne menemästä. Veljeni kävi onkimassa kielloista huolimatta. Joku kala oli vielä elossa ja tarttui onkeen. Kala ei kissalle kelvannut. Onneksi luonto sentään päällisin puolin korjaa meidän ihmisten tekosia.

Mitä, Missä; Milloin, Mistä, Mihin?

LINTUESITELMÄ

Raisionlahdella kevätmuuton aikana vierailevien lintulajien esittelyä.

Esitelmän pitää Arto Kalliola.

Paikka: Martinsali, Raision kirjasto

Aika: 24.4. klo 18.00-19.30

Monet ovat lopettaneet lintujen ruokkimisen lintuinfluenssan pelossa. Talvilinnut eivät kuitenkaan ole käyneet ulkomailla saamassa mitään tauteja ja niillä on kova pula ruoasta. Linnun pitää löytää painonsa verran ruokaa päivässä. Talventörrötäjien siemenistä onkin kova kysyntä. Hyvinä pihlajanmarjavuosina marjat tuovat helpotusta ruokapulaan.

Ihminen voi auttaa lintuja laittamalla lintulaudalle siemeniä, ja pähkinöitä. Rasva on erinomaista ravintoa linnuille. Siitä saa runsaasti lämpöenergiaa. Mitään suolaista ei kuitenkaan saa linnuille antaa, joten esim. kinkun rasva ei käy tarkoitukseen. Lintuja tulisi ruokkia keväeseen asti, sillä linnut tottuvat käymään samalla paikalla.

Talikelloja on helppo ja hauska tehdä. Paitsi että niistä linnut saavat ruokaa, niin ne ovat myös hauskoja koristeita puun oksilla.

Tarvikkeet:

kookosrasvaa

siemeniä, pähkinöitä

piparkakkumuotteja

naru (esim. juuttinaru)

Sulata rasva kattilassa. Vie se ulos vähän jähmettymään, sillä liian juokseva rasva karkaa piparkakkumuotin alta. Laita kauhalla ohut kerros rasvaa muotin sisälle, ripottele siemeniä ja laita päälle vielä rasvakerros piripintaan. Toki siemenet voi laittaa jo valmiiksi sulan rasvan joukkoon. Varo kuitenkin laittamasta liikaa siemeniä, sillä talikello voi murentua. Paina lopuksi naru rasvan sekaan kiemurtelemaan. Naru kannattaa laittaa muotin koko mitalle, jotta se pysyy vielä sittenkin, kun linnut ovat jo syöneet osan rasvasta. Narun voi toki laittaa jähmettyneeseenkin talikelloon siten, että kuumalla naulalla sulattaa talikelloon reiän narua varten. Vie sitten talikellot kylmään jähmettymään. Irrota lopuksi talikello muotista ja ripusta puun tai pensaank oksalle.

Jogurttipurkkia tai pahvimukia voi myös käyttää muottina.

Lapset luontoon liikkumaan

Eeva Ennola

Tiede-lehden nettisivuilla uutisoitiin pari viikkoa sitten otsikolla "Luonnon kutsu vaimenee", että parin viime vuosikymmenen aikana ulkoilu ja retkeily on vähentynyt 18-25 prosenttia. Tulokseen olivat päätyneet yhdysvaltalaiset tutkijat kartoittaessaan ulkoilijoiden ja retkeilijöiden määriä eri maissa sadan vuoden ajalta. Syyksi tutkijat arvelivat jumiutumista tietokoneen ja television eteen ja totesivat, että "ulkoilun vaihtuminen sisätiloihin näivettää etenkin lasten fyysistä ja psyykkistä terveyttä". He myös ennustivat, että ilmiö haittaa luonnonsuojelua tulevaisuudessa, koska ihmisillä ei ole enää omakohtaista kiinnostusta ja kosketusta luontoon.

Luuntojumppaa

Samoihin aikoihin Suomessa julkaistiin kouluikäisten liikuntasuosituksen, joiden mukaan lapsen ja nuoren tulisi liikkua 1-2 tuntia jokaisena koulupäivänä. Kun suositukset luovutettiin opetusministeri Sari Sarkomalle, tämä totesi, että koulut, kunnat ja vanhemmat tarvitaan kaikki mukaan talkoisiin jotta liikuntaa saataisiin edistettyä.

Lähes kaikilla meillä lienee lähipiirissä lapsia tai nuoria. Jos ei omia tai sukulaislapsia, niin ystävien ja naapurien lapsia ainakin. Nyt kannattaa osallistua kunnonkohotus- ja luontosuhteenparannustalkoisiin, se on helppoa ja hauskaa. Lapset innostuvat pienestä – eväsretki lähimetsään mummin tai naapurin sedän kanssa on varmasti kiva kokemus kaikille. Nuoretkin varmasti innostuvat lähtemään vaikka viikonloppuretkelle etenkin jos parhaan kaverin saa ottaa mukaan. LSY:n järjestämistä tapahtumista suurin osa sopii kaikenikäisille ja niistä kannattaa hakea kipinää luontoharrastukseen.

LSY on vuosien mittaan järjestänyt sekä kouluikäisille lapsille että perheille suunnattuja luontokerhoja. Tällä hetkellä kerhoja ei ole toiminnassa. Kaipaisimme erityisesti lasten luontokerhon vetäjää. Jos itseäsi kiinnostaa kerhon vetäminen tai tiedät jonkun jota saattaisi kiinnostaa, laita sanaa eteenpäin ja ottakaa yhteyttä yhdistyksen sihteeriin. Kerhonvetäjältä ei vaadita muuta kuin halua viettää aikaa lasten kanssa ulkosalla noin yhtenä iltana viikossa. Ideointi- ja käytännön apua saat tarvittaessa hallituksen jäseniltä.

Retkiluistelu – Ilmastomuutoksen ajan talviliikunta- muoto

Kari Ennola

Ilmastomuutoksen vietyä Etelä-Suomesta mahdollisuudet maastossa hiihtämiseen heräsi kiinnostukseni aloittaa uusi talviliikuntaharrastus: retkiluistelu. Koska luistelu vaatii lähes lumetonta jäätä on paras luistelu aika heti pakkasten jälkeen, kun lumi ei vielä ole peittänyt jäätä. Noin 5 sentin teräsjää riittää kantamaan ihmisen ja kun tiedämme jäätä syntyvän noin 2,5 millia päivässä pakkasastetta kohden tarkoittaa se sitä, että 2 kymmenasteista pakkaspäivää ja yötä riittää tuomaan luistelujäätä.

Retkiluistimet ovat noin puolimetriset terät, jotka voidaan kiinnittää remmikiinnityksellä tavallisiin vaelluskenkiin tai suksen siteellä joko luistelu- tai tunturihiihtoon tarkoitettuihin monoihin. Tavallista luistinta pidempi terä tuo lisää nopeutta ja ennen kaikkea tasoittaa menoa epätasaisella luonnonjäällä. Luistelutekniikassa pyritään vauhti ottamaan vartaloa liikuttamalla ei niinkään jaloilla potkimalla kuten tavallisilla luistimilla.

Luonnonjäällä liikkumiseen sisältyy aina riskinsä. Retkiluistelua ei suositella harrastettavan yksin ja minimi turvallisuusvarusteita ovat jäänaskalit, heittoköysi, jääsauva jäänpaksuuden koetteluun sekä noin 40 litran reppu, johon on vesitiiviisti pakattu täydellinen vaihtovaatekerrasto. Repun tulee olla malliltaan sellainen, että se jäihin pudottaessa pysyy selässä ja toimii samalla kellukkeena.

Itse osallistuin kuluvana vuonna Suomen retkiluistelijat ry:n järjestämälle tulokaskurssille, joka koostui yhden illan teoriaopetuksesta ja tulokasretkestä. Yhdistys on maanlaajuinen, mutta toiminnan painopiste on pääkaupunkiseudulla. Vaikka tulokaskurssi olisikin ollut mahdollista suorittaa Turun seudullakin, niin aikataulu ja sääolosuhteista johtuen suoritin sen pääkaupunkiseudulla.

Tulokasretki oli kuin mikä tahansa yhdistyksen retki, mutta siellä luistelun lisäksi

harjoittelimme pelastusvälineiden kuten jäänaskalien ja heittoköyden käyttöä. Samoin kävimme jäsausuvalla koittelemassa sitä, miltä liian heikko jää ja toisaalta kestävä jää tuntuu. Samoin harjoittelimme luistelutekniikkaa erilaisilla jäillä, sekä sitä miten ryhmässä voidaan auttaa toisia luistelijoita esimerkiksi raskailla vasta- tuuliosuuksilla.

Luistelu osoittautui kevyeksi ja vauhdikkaaksi liikkumismuodoksi luonnonjäällä. Retkikohteessamme oli noin yhdeksän senttiä hyvää ja varsin sileää teräsjäätä ja luisteluolosuhteet olivat mitä parhaimmat. Järvellä oli pituutta kolmisen kilometriä ja sen päästä päähän luistelu tuntui menevän yhdessä hujauksessa. Noin neljän tunnin aikana kiersimme järven kahdesti ympäri, mistä matkaa kertyi yli 12 kilometriä. Silti suurin osa ajasta tällä retkellä kului muuhun kuin itse luisteluun: opetukseen ja evästaukoon.

Oman jännityksensä retkelle aiheutti jään paukkuminen, mitä toisaalta ryhmän paino jään päällä ja sään lauhtuminen yhdessä saivat aikaan. Ainakin muutaman kerran huomasin jäähän syntyvän uuden halkeaman suoraan allani. Kuitenkin halkeamien syntyminen jäähän on luonnollista eikä aiheuta vaaraa. Itse asiassa jäihin putoamista suurempi riski retkiluistelussa ovatkin erilaiset kaatumisesta johtuvat tapaturmat, sillä luistimen osuminen railoon tai oksaan vie luistelijan helposti kumoon.

Osaavassa ryhmässä kulkeminen tarjoaa kuitenkin turvallisen ja helpon tavan tutustua tähän varsin hauskaan talviliikuntamuotoon, mikä mahdollistaa uuden näkökulman alueemme luontoon.

Tuomi (*Prunus padus*)

Lauri Rantala, Raision lukio 05E

Tuomi on yleensä pensasmainen lehtipuu joten se ei kasva kovinkaan suureksi (5-15metriä korkea). Tuomi on levinnyt koko Suomeen ja se saattaa elää 60-100-vuotiaaksi. Se viihtyy jokien ja purojen varsilla, jolloin se saa tarpeeksi valoa ja ravinteita. Esimerkiksi Auranjoen varrella on melko paljon suuriakin tuomia. Silmut aukeavat tuomessa aikaisin keväällä ja melkein heti silmujen aukeamisen jälkeen tuomi alkaa myös kukkia. Tuomessa on kauniit valkoiset kukkaset jotka tuoksuvat voimakkaasti. Kun tuomi kukkii niin puu on täynnä valkoisia kukkaterttuja.

Tuomi ei kauaakaan saa olla rauhassa, koska tuomenkehrääjäkoin toukat alkavat syömään tuomen lehtiä. Puu muuttuu aavemaiseksi, koska kaikki lehdet on syöty ja sen takia koska toukat tuottavat seittiä johon puu peittyä. Tuomi selviää tuomenkehrääjäkoin aiheuttamista tuhoista, ja loppu kesästä tuomi on jo kasvattanut uudet lehdet oksiinsa. Tuomi pystyy lisääntymään suvuttomasti (juurivesat) ja suvullisesti (siemenet). Marjat jotka kehittyvät loppu kesästä ovat erittäin kitkeriä erilaisten happojen takia.

18.04.2007

Puututkimus

Viikko 16 (16.04.2007-22.04.2007)

Viikko oli sään kannalta vaihtelevainen. Muutama päivä oli aurinkoinen ja lämmin, muutama päivä oli sateinen ja kylmä. Loppuviikosta tuli pieni takatalvi, lämpötila laski lähelle nollaa ja loppuviikosta satoi hieman lunta. Tuomi oli melkein avannut silmunsä ollen ennen kuin takatalvi tuli.

Viikko 17 (23.04.2007-29.04.2007)

Viikko on ollut edellistä viikkoa lämpimämpi. Alku viikosta oli pilvistä ja sateista. Loppu viikosta sää kirkastui ja aurinko paistoi mutta samalla ilma kylmeni. Silmut osittain auenneet ja joistain silmuista näkee jo kukkastertut.

28.04.2007

5.05.2007

11.05.2007

18.05.2007

23.05.2007

Viikko 18 (30.04.2007-6.05.2007)

Alku viikko oli kylmä. Öisin oli muutama aste pakkasta. Tuuli puhalsi kovaa viikon keskivaiheilla ja ilma oli syksyisen kylmä. Loppu viikko oli alku viikkoa lämpimämpi ja kova tuuli tyyntyi. Tuomen lehdet ovat heleän vihreät ja kukkastertut ovat tulleet näkyviin.

Viikko 19 (7.05.2007-13.05.2007)

Viikon aikana oli aurinkoista ja lämmintä (10-15C). Keskiviikkona ja perjantaina satoi hieman vettä. Loppu viikko oli lämmin. Tuomen lehdet ovat kasvaneet edellisestä viikosta. Kukkastertut ovat kasvaneet pituutta ja kukkasen eivätkin ole aivan toisissaan kiinni.

Viikko 20 (14.05.2007-20.05.2007)

Maanantai oli sateinen ja pilvinen päivä. Viikon muut päivät olivat kirkkaita ja lämpimiä. Lehdet ovat vahvistuneet ja keskellä viikkoa kukkasen olivat melkein jo auenneet. Leppäkerttukin oli tullut lämmittelemään tuomen lehdelle ja torjumaan tuholaisia. Viikonloppuna ensimmäiset kukkasen aukesivat tuomen kukkatertuissa.

Viikko 21 (21.05.2007-27.05.2007)

Kokoviikon sää oli melko pilvinen. Viikolla tuli sateita joista tuomi sai piristystä kasvuun. Tuomi kukkii nätisti. Tuomenkehrääjäkoin toukat ovat saapuneet koska osa lehdistä on käpristyneitä ja niiden sisällä on pieniä ötököitä.

28.05.2007

Raisionjokilaakson luonnonsuojeluyhdistys ry:n tapahtumakalenteri 2008

Pöllöretken "kuivaharjoittelu" 4.3. klo 18.00 Luontokoulu Lumikossa (Hulvelankatu 35)

Pöllöretkeen valmistaudutaan diakuvien ja ääninäytteiden avulla 4.3. klo 18.00 alkaen Voit toki tulla paikalle, vaikka et osallistuisi retkelle.

Pöllöretki 5.3. klo 17.30, lähtö kimppekyydillä Raision kaupungintalon edestä.

Mukaan lämmin vaatetus, kunnon jalkineet, kiikarit ja eväät.

Uikkupolun hoitotalkoot 10.4. klo 18.00 lähtien, aloitetaan Raisionlahden lintutornin parkkipaikalta.

Uikkupolku kuntoon talkoovoimin.

Sääntömääräinen kevätkokous 27.3. klo 18.30 Luontokoulu Lumikossa.

Tervetuloa mukaan!

Lintujen tiirailuilta (1). 22.4. klo 18-20 Raisionlahden lintutornilla.

Paikalla avulialta lintumiehiä kaukoputkineen, hyvä tilaisuus oppia tunnistamaan muuttolintuja.

Lintuesitelmä 24.4. klo 18.00-19.30 Raision kaupunginkirjaston Martinsalissa

Arto Kalliola TLY ry:stä esittelee Raisionlahden kevätmuuton aikana vierailevia lintulajeja, järj. yhdessä Raision työväenopiston kanssa

Lintujen tiirailuilta (2) 29.4. klo 18-20 Raisionlahden lintutornilla.

Lintujen tiirailuilta (3) 6.5. klo 18-20 Raisionlahden lintutornilla.

Pönttötalkoot 17.4. Friisilän luontokeskuksen pihassa (Hulvelankatu 35).

Kaikki tarpeet ja ohjeet saa paikanpäältä.

Friisilän pihatapahtuma 25.5. klo 12-15

Perinteinen pihatapahtuma kasvinvaihtopöytineen. Tänä vuonna entistä monipuolisempaa ohjelmaa luvassa.

Yölaulajaretki 3.6. klo 21.00 - n. 23, kokoontuminen Raisionlahden lintutornin parkkipaikalla

Kuunnellaan yölaulajia Raisionlahden ja Haahdenniemen ympäristössä. Liikutaan omilla polkupyörillä. Mukaan eväät ja lämmintä vaatetta.

Lasten lintupäivä 8.6.

Tarkemmat tiedot myöhemmin keväällä kotisivuillamme sekä Raisio tiedottaa -lehdessä.

Luonnonkukkienpäivän kukkaopastus 15.6. klo 13.00, kokoontuminen Friisilän parkkipaikalla (Hulvelankatu 35).

Hulvelatalon takaisen puistosaarekkeen luonnonkukkien lajirunsautta esittelee Pirkko Kukkola, joka on kirjoittanut oppaita kukkaniittyjen ja -ketojen perustamista varten.

Tuulilankedon niittotalkoot kesäkuussa

Seuraa ilmoittelua nettisivuillamme.

Raisiopäivät 29.08. - 31.08.

Osallistumme Raisiopäiville – seuraa ilmoittelua nettisivuillamme ja Raisio tiedottaa -lehdessä.

Euroopan lepakkoyön Lepakkoretki 29.8.

Tarkemmat tiedot myöhemmin.

Ilmoitamme tapahtumista kotisivuillamme <http://personal.inet.fi/yhdistys/raisionjoki/> sekä Raisio tiedottaa-lehdessä.

Tahdotko pysyä ajantasalla sekä LSY:n järjestämien että muiden lähialueen luontotapahtumien suhteen? Liity sähköpostilistallemme – laita postia osoitteeseen raisionjoki@lsy.inet.fi

Hyönteisharrastus lentoon!

Eeva Ennola (kuvat: Wikimedia commons)

Entisaikaan perhosten keräily oli yleinen harrastus pikkupoikien keskuudessa. En tiedä miten suosittu harrastus se nykyään tietokonepelien aikaan on, mutta perhoset ovat tietysti edelleen näyttävyytensä ansiosta helppo ryhmä aloittaa hyönteisharrastus. Monet muut hyönteiset ovat kuitenkin Suomessa paljon heikommin tunnettuja ja sen vuoksi tarjoaisivat enemmän haastetta. Aloitteleva harrastelija voisi lähiympäristöstä tehdä Suomelle uuden lajilöydön, eikä koko maailman mitakaavassa uuden lajin löytyminenkään olisi mahdotonta. Haastetta hyönteisharrastajalle riittää, sillä Suomen kaiken kaikkiaan 40 000 eliölajista peräti puolet on hyönteisiä. Hyönteisten elintavat tunnetaan lajistoakin huonommin. Esimerkiksi kotipihan kukkakärpästen touhuja seuraamalla saattaisi hyvinkin saada selville jonkin kukkakärpäslajin ennen tuntemattoman isäntäkasvin. Muutenkin hyönteisiä voi harrastaa, vaikkei haavin kanssa huitominen ja etanolin kanssa läträäminen innostaisikaan, sillä esimerkiksi kukkakärpästen määrittämiseen lajilleen riittää useissa tapauksissa makrotoiminnolla varustetulla digikameralla otettu valokuva.

Turun Eläin- ja kasvitieteellinen seura ry TEKS järjesti viime joulukuussa symposiumin ”Hyönteisharrastus lentoon!”, jossa tutkijat kertoivat kiinnostavista hyönteisryhmistä joilla kuitenkin on vain vähän harrastajia. Tapahtumassa esiteltiin lantakuoriaiset (Tomas Roslin), äkämäpistiäiset (Riikka Kaartinen), loispistiäiset (Ilari E. Sääksjärvi) ja kukkakärpäset (Antti Haarto). Seuraava teksti perustuu heidän esityksistään tekemiini muistiinpanoihin. Lantakuoriaisesitykseen en valittavasti ehtinyt osallistua, mutta mikäli kyseinen hyönteisryhmä kiinnostaa, siitä on tarjolla kiehtova ja hauska tietokirja ”Suomen lantakuoriaiset. Opas santiaisista lantiaisiin” (T. Roslin & K. Heliövaara).

Äkämäpistiäiset, kokoaan suuremmat

Äkämäpistiäiset ovat pikkuruusia, yleensä alle millin pituisia hyönteisiä, ja eri lajit ovat melko saman näköisiä. Suomesta on löydetty 47 äkämäpistiäislajia, joista peräti 18 tammelta. Muita kasveja, joilla äkämäpistiäiset loisivat, ovat esimerkiksi ruusut, keltanot, vaahterat, vatukat, kaunokit ja hanhikit.

Äkämäpistiäisnaarailta on pitkä munanasetin, jolla ne tuikkaavat munansa kasvin solukkoon. Munan kehittyessä toukaksi sen ympärille muodostuu kasvisolukosta paksunnos, äkämä. Kaikki kasveilta löytyvät äkämät eivät ole äkämäpistiäisten tuotoksia, vaan niitä saavat aikaan myös saha- ja kiilupistiäiset, äkämäsääsket, sienet ja punkit. Näihin päiviin asti on pysynyt arvoituksena, minkälaisen mekanismin avulla äkämäpistiäinen saa kasvin tuottamaan äkämän suojakseen. Äkämä ei tarjoa toukalle pelkästään mekaanista suojaa, vaan se on myös paljon ravintorikkaampi kuin kasvin perussolukot, ja muistuttaakin koostumukseltaan enemmän siitepölyä ja siemeniä. Äkämäpistiäisiä kehittyy vuodessa kaksi sukupolvea. Keväisissä äkämässä kehittyy sekä koiraita että naaraita, jotka parittelevat keskenään. Näiden naaraiden munat kehittyvät syksyllä näkyvissä äkämässä. Syysäkämistä kehittyy ainoastaan naaraita, jotka talvehtivat äkämän sisällä ja kuoriutuvat seuraavana keväänä. Kuoriuduttuaan ne lisääntyvät suvuttomasti eli munivat ilman parittelua, ja munat kehittyvät kevätäkämässä koiriksi ja naariksi.

Monet äkämät ovat melko suurikokoisia ja näyttäviä, ja kirjallisuuden avulla on

helppo selvittää, minkä niminen ötökkä on äkämän muodostanut. Äkämän voi ottaa kasvatukseen, jolloin esimerkiksi äkämällinen lehti laitetaan purkkiin hieman

kostutetun talouspaperin päälle, ja jäädään odottamaan koska pikkuruiset pistiäiset kömpiävät ulos asumuksestaan. Itse äkämäpistiäisten tunnistus sen sijaan on jo haasteellista, sillä eri lajit muistuttavat toisiaan melkoisesti. Saman lajin suvullinen ja suvuton sukupolvi ovat puolestaan eri näköisiä, eikä sitä , että ne edustavat samaa lajia, voi mitenkään päätellä ulkonäön perusteella.

Vasesmalla: Tammenlehtiin ilmestyy syksyisin herneenkokoisia, punertavan-valkeanraidallisia äkämiä, jotka ovat *Cynips longiventris*-äkämiä pistiäisen tekosia.

Loispistiäiset – tuntemattoman monimuotoisuuden ytimessä

Jos päättäisi opetella tuntemaan kaikki Suomen loispistiäiset, siinä riittäisi opeltavaa loppuelämäksi, sillä lajeja on peräti 5500. Loispistiäisnaaras asettaa munansa isäntähyönteiseen munanasettimen avulla. Isännän kuolema saattaa seurata kohta loispistiäisen munittua tai sitten se syödään hitaasti elävältä. Joissakin tapauksissa isäntä säilyttää henkensä, mutta menettää joka tapauksessa lisääntymiskykynsä.

Loispistiäisen munanasettimen rakenne kertoo lajin elintavoista: sorkkarautamaista mallia käytetään esimerkiksi perhostoukan kotelon raottamiseen, kun taas pistinmäinen malli soveltuu myrkkyyruiskeeksi, jolla isäntä nukutetaan munimisen ajaksi. Isäntäeläimen sisuksissa kypsyy toukka voi vaikuttaa isäntänsä käyttäytymiseen kummallisilla tavoilla. Esimerkiksi eräällä hämähäkkeihin munivalla lajilla isäntäeläin jatkaa elämäänsä melko lailla normaalisti, kunnes se on kaluttu niin tyhjiin että loppu on lähellä. Viimeisenä elinpäivänään hämähäkki poikkeaa totutuista tavoistaan ja kutoo normaalin pyyntiverkon sijaan roikkuvan verkkohäkin, jossa toukka viettää elämänsä seuraavan vaiheen kotoituneena.

Oikealla: Porapistiäinen on myrkkypistin mukaan luettuna jopa seitsemän sentin pituinen. Se munii havupuiden rungoissa eläviin hyönteistoukkiin.

Kauneus on kukkakärpäsen olemuksessa

Edellä kuvattuihin pistiäisiin verrattuna kukkakärpästen tunnistus on helpompaa, koska kaikki Suomessa esiintyvät 350 lajia kuvataan vuonna 2007 ilmestyneessä kirjassa "Suomen kukkakärpäset ja lähialueiden lajeja" (A. Haarto & S. Kerppola). Tunnetuimpia kukkakärpäsiä ovat mehiläisiä, ampiaisia tai kimalaisia muistuttavat mustakeltaraitapaidat, jotka kuitenkin kuuluvat aivan toiseen hyönteisryhmään kuin esikuvansa, eli kaksisiipisiin. Muutkin kukkakärpäset muistuttavat pistiäisiä: esimerkiksi usein pienikokoiset, täysmustat maamehiläisiä muistuttavat kukkakärpäset ovat tavallisia.

Kukkakärpäset ovat ihmisen näkökulmasta hyödyllisiä otuksia: ne eivät pistä, monien lajien toukat käyttävät ravinnokseen kirvoja, ja aikuiset toimivat pölyttäjinä. Jotkin lajit ruokailevat toukkina lahoavassa puussa tai vesikasvien jäänteissä, mutta käyttävät ravinnokseen kasveja hajottavia bakteereja eivätkä itse kasveja.

Ötökkäinnostus on sallittua isoille ja pienille!

Pikkulapsen innostus kaikkea pientä ja liikkuvaa kohtaan on suunnatonta. Harmitavan usein tulee lapseen istutettua jossain vaiheessa hyi-asenne: hyttyset ovat inhottavia inisijöitä, ampiaiset murhanhimoisia vaaniskelijoita, toukat pilaavat kasvimaan sadon ja kärpäset levittävät bakteereja. Kannattaisi kuitenkin antaa lapsen säilyttää intonsa ja aukaista omatkin silmät pienille ihmeille joita jo kotipihakin tarjoaa runsain mitoin. Elämä näyttäytyisi silloin aikuisellekin paljon jännittävämpää ja hauskempana. Kirjakaupoista ja netistä löytyy paljon apua hyönteisharrastukseen. Ehdoton kirjalahja pikkulapselle on Silva Lehtisen "Lasten oma ötökkäkirja. Mikä ötökkä?", mutta jo pienestä pitäen lapsen kanssa voi hyvin katsella aikuisillekin suunnattuja oppaita, joita nykyään on tarjolla monipuolinen valikoima.

Vanhoja uutisia

Eeva Ennola

Vieremä. Raision pitäjässä Ihalan ja Mälikkälän kyläin välissä on Raision joen ranta 150 kyynärän levyydeltä vierinyt jokeen, joka siitä meni tukkoon. Huhkon vesimylly, joka on yläpuolella vieremää, joutui sen takia umpiveteen ja sen täytyy siis seisoa. 07.11.1866 *Suomalainen Wirallinen Lehti* no 88

Myytävänä Peltoklemelän 1/3-osan manttaalin verotalo, luonnon ihanalla paikalla, Kerttulan kylässä Raision pitäjää, 7 virstaa Turusta maantien vieressä myydään nyt heti edullisilla ehdoilla. Talossa kylvetään 5 tynnyriä syys- ja 15 tynnyriä kevätkylvöä paitsi juurikasveja. Kaupasta saadaan sopia omistajan kanssa paikalla. 06.03.1884 *Aura* no 28

Käärme purrut lehmää navetassa. T. k. 2 p:nä pisti, kuten Aura kertoo, käärme erään talon navetassa Raisiossa lehmää kuonoon. Lehmän pää ajettui kovasti, ja ajetus levisi yli koko ruumiin aina takapuoleen saakka, mutta kun heti mentiin hakemaan paikkakunnalla asuvaa eläinlääkäriä, onnistui hänen saada lehmä parantumaan muutaman tunnin kuluttua. Luultavasti on käärme heinien mukana joutunut navettaan. *09.04.1888 Tampereen Sanomat no 42*

Susien tahi ilvesten tuhotyö. Sunnuntain t. k. 12. päivänä raastoivat ja repivät sudet tahi ilvekset Raision pitäjän, Haunisten kylän, Heikki Soinin neljästätoista lampaasta 12 kappaletta, kertoo Aura. Suupuheen mukaan olivat saman talon lapset edellisinä päivinä karjaa kotiin ajaessaan nähneet kaksi suurta, koirannäköistä elävä metsässä. Merkillistä vaan on, että nuo metsäläiset peijoonit tohtivat tulla niin asuttujen seutujen keskelle ja Kärsämäkeläisten ruudin savun ja pyssyjen paukkeen lähelle ne päänsä pistää. Onkohan halukkaita metsästäjiä, jotka lähtisivät niille edes hiukkasen löylyä antamaan? Näillä seuduin ei ole ollut susia liikkeellä sanottavasti ollenkaan hamasta siitä ajasta, jolloin sudet lapsia täälläpäin tappoivat. *17.08.1888 Tampereen Sanomat no 97*

Leivon laulua sanottiin kuullun Raisiossa. Kuu kiurusta kesään? *27.3.1888 Turun lehti no 36*

Nelijalkainen kananpoika tuli äsköisin maailmaan Pitkämäen tilalla Raision pitäjässä. Sillä on täyskasvuiset jalat tavallisella paikalla, mutta niiden takana on vielä toinen hiukkasen vähempi jalkapari. Siltä näytti, ettei tuo toinen jalkapari ollut niin täystekoinen, että lintu sitä olisi voinut käymiseen käyttää, mutta noilla määränpäällisillä jaloilla oli sen sijaan useampia varpaita, kuin kanoilla tavallisesti on. *14.06.1888 Turun Lehti no 69*

Raision eläinsuojeluseura piti kokouksensa t. k. 15 p. Siinä oli runsaasti rahvasta, jopa säätyläisiäkin lähipitäjistä. Kuten ennenkin, annettiin siinä ?palkkioita? niille torpanmiehille, joilla oli näytettävänä heidän monen vuoden aikana omistamat hyvähoitoiset hevoset. Palkkiota saivat: torpanmies K. Mäenpää 5 mk. J. Valtavuori, M. Uusikylä 3 mk. J. Arola ja K. Paikkari sai kumpikin 1 mk. Paikkari olisi saanut suuremmankin palkinnon, jollei hän, kuten tietty oli, samasta hevosesta jo ennen oli saanut hyvitystä. Siellä ja silloin piti maanviljelysneuvoja Uno Bremer esitelmän eläinsuojeluksen taloudellisesta arvosta. Uusia jäseniä tuli lukuansa 14. Sen seuran johtaja ja puhemies on hra luutnantti S. von Schanz Raision Pirilän tilan isäntä. *21.6.1890 Turun lehti no 72*

Wanahetöjen awisjonin lautta myöhdään Maanantaina, 14 p. tulewassa Heinä-kuussa, kello 4 jälkeen wuolopäiwän, paikalla, Kempin wuolennantaalin perintätalo, **Raija** pitäjässä, 9 wirstaa Turun kaupunkista, ostajalta vastaan otettawaksi 1 p. Marrastuussa. Kauppa-summas- ta saa enin oja jäädä melaksi tastausta vastaan. Muut ehdot luettelaa awisjonissa; joka tiedoksi ilmoitetaan. St. Mariasta 14 p. Kesäk. w. 1851. Pyyntö: B. Rothmann.

Turussa, J. W. Lillja & Co:n kirjapainossa, 1851.

Painotöiden antanut: H. W. Seifel.

Vanhoja sanomalehtiä voi lukea Kansalliskirjaston nettisivuilla.

Toimintakertomus vuodelta 2007

Raisionjokilaakson luonnonsuojeluyhdistys ry

Kokoukset ja jäsentiedotteet

- Yhdistyksen kokoukset pidettiin luontokoulu Lumikossa. Hallitus kokoontui vuonna 2007 7 kertaa.
- Vuoden päätöstilaisuus hallituksen ja hyvien yhteistyökumppaneiden kesken vietettiin 16.12.07 Krookilan kotiseutukeskuksessa.
- Kevätkokous pidettiin 29.3.07.
- Syyskokous pidettiin 13.11.07. Syyskokouksen jälkeen tutkija Johanna Mattila Åbo Akademiä piti esitelmän aiheesta Saaristomeren tila ja tulevaisuus.
- Luonnonsuojelupiirin kokouksiin osallistuttiin vaihtelevalla osanottajamäärällä.
- Keväällä ja syksyllä toimitettiin jäsenille jäsenlehti, joissa ilmoitettiin kokouksista, tapahtumista, retkistä ja toimintamme sisällöstä, sekä julkaistiin jäsenten kirjoituksia.
- Jäseniä oli yhdistyksessä vuoden lopulla yhteensä 163, joista perhejäseniä 17 ja lahjoittajajäseniä 7.

Tapahtumat, kisat ja retket

- 24.2.07 järjestettiin Kuanmetsä kaikille –tapahtuma yhdessä Raision Rinkka ry:n kanssa. Tapahtumalla haluttiin kiinnittää ihmisten huomiota Kuanmetsän kaavoitustilanteeseen. Tapahtumaan osallistui lähes 50 alueen tulevaisuudesta kiinnostunutta ihmistä.
- Pöllöretki järjestettiin keskiviikkona 7.3.07 ja osallistujia oli 8 henkeä. Kuunteluilta (8 henkeä) oli viikkoa aikaisemmin. Pöytätalkoisiin 19.4.07 osallistui 35 nikkarojaa.
- Lintujen tiirailuita järjestettiin Raisionlahdella perinteiseen tapaan. Ensimmäisessä, tiistaina 24.4.07 järjestetyssä illassa osallistujia oli 23, ja lintulajeja havaittiin 48. Tiistaina 2.5.07 oli läsnä 27 henkilöä ja lintulajeja 40. Tiistaina 8.5.07 mukana oli 18 henkilöä ja lajeja 54, joka on uusi ennätys. Havaitusta lajeista kuusi nähtiin Raisionlahden tiirailuilla nyt ensi kertaa. Tiirailuissa oli mukana ilahduttavasti myös nuorta väkeä kun Raision lukion ympäristöekologian kurssilaiset tutustuivat lintujen maailmaan opettajansa johdolla.
- Uutuutena järjestettiin kaksi iltaa kestävä lintukurssi 12.4.07 ja 18.4.07. Tehokas kurssi tutustutti lintujen tunnistamisen perusasioihin, apuvälineisiin, lajistoon, ajankohtaisasioihin ja lintujärjestöihin. Opettajana kolmelletoista kurssilaiselle toimi Arto Kalliola TLY ry:stä.
- Lasten luontokerhoja pidettiin keskiviikko-iltapäivisin 22.8.07 alkaen marraskuulle asti, yhteensä 10 kertaa. Ensimmäistä kertaa kerhon kokoontumispaikkana toimi Kuloisten koulu. Kerhon osallistui kuusi 9-11-vuotiasta lasta, ja vetäjänä toimi Manooshak Issabegloo. Lokakuussa kerho suuntasi viikonloppuretkellä susia kuuntelemaan. Kari Ennola oli retkellä vahvistuksena. Kerho vieraili myös Biologisessa museossa Turussa.
- Perhekerhoa ja lepakkokerhoa yritettiin käynnistää, mutta ne eivät herättäneet tarpeeksi kiinnostusta jotta toimintaa olisi saatu käyntiin.
- Peruskoululaisten luontokisat Friisilän luontokeskuksessa ja Kuanvuoren maastossa pidettiin 4.5.07 ja yhdistyksen edustajat toimivat perinteiseen tapaan avustajina rasteilla.
- Kevätretki tehtiin 19.5.07 linja-autolla Somerolle Häntälän notkoille, missä Henna Sepälän opastuksella tutustuttiin alueen maisemiin ja kasvillisuuteen. Kierroksen jälkeen siirryttiin Koivun kotieläin- ja yrteille, missä pienemmät retkeläiset touhusivat eläinten parissa sillä aikaa kun isommat tutkiskelivat yrtejä. Retkellä oli mukana 29 henkilöä.
- Friisilän pihatapahtuma 20.5.07 keräsi noin 100 osallistujaa luontokeskuksen pihapiiriin vaihtamaan kasveja ja nauttimaan tapahtuman muusta annista. Pajupillissä ja luontokoulussa avoimet ovet.
- Yölaulajaretki polkupyörillä tehtiin maailman ympäristöpäivänä 5.6.07. Öisten sirkuttajien laulantaa kuuntelemaan osallistui 19 henkilöä.
- Tuulilanketoitettiin 12.6.07 seitsemän ja 19.9.07 kahdeksan osallistujan voimin.
- Raisiopäiville osallistuttiin järjestämällä ohjelmaa Friisilässä. Luontonäyttely Pajupilli oli auki ja Friisilän luontopolku kierrettiin porukalla. Tapahtumaan osallistui n. 30 henkeä.
- 24.8.07 järjestettiin lepakkoretki Huhkon – Raisionjoen – Pasalan ympäristössä. Retki keräsi 24 lepakoista kiinnostunutta osallistujaa. Useita lepakoita kuultiin mutta näkemään ei päästy. Retkellä oli oman detektorin lisäksi käytössä kaksi Turun kaupungin detektoria.

- Liedon Nautelankoskelle ja Vanhalinnaan matkattiin linja-autolla 13.10.07. Syysretki oli sisällöltään onnistunut mutta keräsi vain 6 osallistujaa.
- Luonto- ja ympäristöviikon aikana järjestettiin Raision kirjastossa näyttely jossa jaettiin tietoa yhdistyksestä ja luonnonsuojelutyöstä.

Aloitteet, toimet ja kannanotot

- Raision rakentumista on seurattu ja alkuperäisen luonnon säilymisestä ollaan oltu edelleen huolissamme.
- Ympäristölautakunnalle toimitettiin Raisionlahden hoitoa koskeva kirjelmä, jossa ilmaistiin huoli Raisionlahden alueen hoidosta ja kehoitettiin kaupunkia toteuttamaan hoitosuunnitelmassa ehdotettuja toimenpiteitä. Kirjelmän ansiosta kaupunginhallitus päätti ottaa Raisionlahden asiat huomioon vuoden 2008 talousarviota suunniteltaessa.
- Kuaan metsän kaavaluonnosta vastustavaan adressiin kerättiin nimiä internetissä adressipalvelussa sekä paperille. Adressiin saatiin yhteensä 1553 allekirjoitusta, joista 877 paperille ja 676 netin kautta. Vetoamus toimitettiin kaupunginjohtaja Karjalaiselle 16.11.07.
- Koulutuslautakunnalle lähetettiin kirje jossa ilmoitettiin huolestuminen tuntien vähentämisestä ja koko luontokoulun tulevaisuudesta.

Friisilän luontokeskus ja luontokoulu

- Pajupillin vuoden 2007 kävijämäärä oli 344 henkeä.
- Lintujen talviruokinnasta huolehdittiin Friisilässä ja lähialueen metsissä entiseen tapaan.
- Luontokoulu toimi normaalisti. Helena Lehtonen jatkaa ansiokasta opetustoimintaa.

Luontopolut ja kotisivut

- Raision kaupungin kanssa tehtiin uusi sopimus Kerttulan luontopolun ja Uikkupolun hoidosta.
- Luontopolkujen hoitoon panostettiin normaalisti siivoamalla polut säännöllisesti ja kunnostamalla tarpeen mukaan. Keväällä pidettiin kauden avajaisiksi Uikkupolun siivoustalokoot, ja päivystyskierrokset suoritettiin säännöllisesti. Kaupunki on myös hoitanut omaa osuuttaan esim. kunnostamalla näkötornin.
- Yhdistyksen internet-sivuilla on ollut vuoden sisällä vajaa 2000 kävijää. Erityisesti hallituksen jäsenen käytössä olevia sisäisiä sivuja on kehitetty, mutta myös muu sivusto on pidetty ajantasaisena ja sisältöjä on lisätty.

Muuta toimintaa

- Yhdistys jakoi Raision yläasteen opiskelijoille kannustusstipendeinä kirja Käsiä pesevä karpänen. Vuonna 2007 stipendin saivat: Eetu Mendolin 9A, Juho Vainio 9H, Emmi Karru 7C, Kaisa Oksanen 7C, Emmi Oksanen 7C.
- Yhdistyksemme edustaja Kari Laine on ollut luonnonsuojelupiirin hallituksessa jo kuusi vuotta ja jatkaa siellä edelleen.
- Ympäristölautakunnan asioita ja siellä päätettäviä asioita on vuoden 2007 aikana seurannut Jan Hietanen. Käsiteltäviä asioita on tuotu hallituksen käsittelyyn tarvittaessa.

Yhdistyksen toimihenkilöt

- Yhdistyksen puheenjohtajana on toiminut Kari Laine. Varapuheenjohtajana ja leikekirjan hoitajana toimi v. 2007 Tuula Terä. Sihteerinä ja web-vastaavana on toiminut Eeva Ennola ja taloudenhoitajana Jan Hietanen.
- Yhdistyksen hallituksen muina jäseninä ovat toimineet Marja Hietala, Kauko Häkkinen, Eino Koivikko, Aila Korhonen, Helena Lehtonen, Pia Lindroos, Hanna Loikas, Juho Lundén ja Pekka Tuomola
- Varajäseninä ovat toimineet Kari Loikas, Tuula Lundén ja Unho Rokka.

Kevättä on ollut ilmassa koko talven: pajunkissoja joulukuussa ja mustarastaiden laulua tammikuussa. Sen verran sentään on ollut pakkasia, että Haunistenallas on saanut jääpeitteen.

Raisionjokilaakson luonnonsuojeluyhdistys ry:n

Kevätkokous

torstaina 27.3.2008 klo 18.30

Luontokoulu Lumikossa, Hulvelankatu 35

Kahvitarjoilu
TERVETULOA!

Suomen luonnonsuojeluliitto